Dissabte 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,20-21): En aquell temps, Jesús venen a casa, i novament hi concorre una multitud, de manera que no podien ni tan sols menjar el pa. I quan ho sentiren els seus, sortiren a endur-se'l, ja que deien: «Està fora de si».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Està fora de si»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com els propis de la parentela de Jesús gosen dir que «Està fora de si» (Mc 3,21). Un cop més, es torna a complir l'antic proverbi que «No hi ha profeta sense honor sinó en la [seva] pàtria i a casa seva» (Mt 13,57). No cal dir que aquesta lamentació no "esquitxa" Maria Santíssima, perquè des del primer fins al darrer moment —quan ella es trobava al peu de la Creu— es mantingué sòlidament ferma en la fe i confiança envers el seu Fill.

Ara bé, i nosaltres? Fem examen! Quantes persones que viuen al costat nostre, que els tenim a l'abast, són llum per a les nostres vides, i nosaltres...? No ens cal anar gaire lluny: pensem en el Papa Joan Pau II: quanta gent el seguia!, i... alhora, quants l'interpretaven com un "tossut-antiquat", gelós del seu "poder"? És possible que Jesús —dos mil anys després— encara segueixi enfilat a la Creu per la nostra salvació, i que nosaltres, de baix estant, continuem dient-li «baixa i creurem en tu» (cf. Mc 15,32)?

O a l'inrevés! Si maldem per a configurar-nos amb el Crist, la nostra presència no resultarà neutra per als qui interaccionen amb nosaltres per motius de parentiu, treball, etc. És més, per alguns els resultarà molesta, perquè els serem un reclam de consciència. Ben garantit que ho tenim: «Si a mi m'han perseguit, també a vosaltres us perseguiran» (Jn 15,20). Mitjançant les seves burles amagaran la seva por; mitjançant llurs desqualificacions faran una mala defensa de llur "poltroneria".

Quantes vegades ens qualifiquen als catòlics com a "exagerats"? Els hem de respondre que no ho som, perquè en qüestions d'amor és impossible exagerar. Però sí és veritat que som "radicals", perquè l'amor és així de "totalitzant": «o tot, o res»; «o l'amor mata el jo, o el jo mata l'amor».

És per això que sant Joan Pau II ens parlà de "radicalisme evangèlic" i de "no tenir por": «En la causa del Regne no hi ha temps per a mirar enrere, i menys per a deixar-se portar per la mandra».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Un sector del poble judica pejorativament l'obra i el missatge de Crist. Hem d'aprendre de l'enteresa del Crist en patir tan gran difamació i calúmnia. Què importa que els homes ens deshonrin, si la nostra consciència ens defensa?» (Sant Gregori el Gran)

- «La seva Mare el va seguir sempre fidelment, mantenint fixa la mirada del seu cor en Jesús, i en el seu misteri. Demanem a Maria que ens ajudi també a nosaltres a mantenir la mirada ben fixa en Jesús i a seguir-lo sempre, fins i tot quan costa» (Francesc)

- «Moltes coses que interessen la curiositat humana sobre Jesús no consten als Evangelis. No hi trobem gairebé res de la seva vida a Natzaret, i fins s'hi passa per alt una gran part de la seva vida pública. El que hi ha als Evangelis s'ha escrit 'perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i així, creient, tingueu vida en el seu nom' (Jn 20,31)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 514)